

про потенційні можливості міжнародного співробітництва; створення оптимальних умов академічної мобільності для викладачів і студентів вищих навчальних закладів.

Література

1. Астахова Е. В. Кадровый корпус высшей школы Украины: метаморфозы развития: Монография. — Х.: Изд-во НУА, 2006. — 188 с.
2. Герсон С. Шер. Роль міжнародного співробітництва у розвитку наукового потенціалу України [Електронний ресурс] / Шер С. Герсон. — 2010. — Режим доступу: www.crdp.org/usr_doc/4-Sher-ukr.doc.
3. Сагинова О.В. Интернационализация высшего образования как фактор конкурентоспособности / О.В. Сагинова. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.marketologi.ru/lib/saginova/inter_vuz2.html
4. International Student and Scholar Mobility. An overview for the U.S. University Presidents Summit on International Education. — New York: Institute of International Education, 2005.— 18 p.
5. Science and Education Policies in Central and Eastern Europe, Balkans, Caucasus and Baltic Countries [Електронний ресурс]. — 2010. — Режим доступу: <http://www.unesco.org>

*Танащук І.О., асистент
кафедри міжнародної економіки*

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Виникнення та розвиток інформаційного суспільства припускає широке застосування в освіті інформаційних технологій, які підвищують якість навчання й освіти і дають змогу людині успішніше й швидше адаптуватися до навколишнього середовища. Активне й ефективне впровадження цих технологій у навчальний процес є важливим чинником модернізації традиційної системи освіти.

Будучи перспективним шляхом до економічного й соціального розвитку, інформатизація освіти спрямовується на формування та розвиток інтелектуального потенціалу нації, удосконалення форм і змісту навчального процесу, впровадження комп'ютерних методів навчання та тестування, що надає можливість вирішувати проблеми освіти на вищому рівні з урахуванням світових вимог.

Мультимедійні засоби навчання займають важливе місце у навчальному процесі, серед яких: розробка ситуаційно-рольових та інтелектуальних ігор з використанням штучного інтелекту; моделювання процесів і явищ; проведення інтерактивних освітніх телеконференцій; побудова систем контролю й перевірки знань і вмінь студентів (використання контролюючих програм-тестів); створення і підтримка сайтів навчальних закладів; створення презентацій навчального матеріалу; здійснення проектної і дослідницької діяльності студентів тощо.

Ефективним сучасним засобом підвищення якості навчального процесу є використання електронних навчальних матеріалів: електронних підручників, навчальних посібників, електронних енциклопедій, пошукових систем тощо. Важливою відмінністю електронних навчальних засобів є їх інтерактивність, можливість включення до них демонстраційних матеріалів, графіків, засобів розрахунку і т.д.

Інформаційні технології дозволяють вдосконалити процес контролю знань студентів, у тому числі, самоконтроль. Найрозповсюдженішими є комп'ютерні тести, що в порівнянні з традиційними методами контролю знань мають об'єктивний характер оцінки знань, оперативність, високу пропускну спроможність, можливість використання в комплексі з навчальними програмами та можливість віддаленого контролю.

Використання сучасних інформаційних технологій дозволяє значно ефективніше вирішувати такі завдання у процесі викладання: розвиток мислення (наприклад, наочно-образного, дієвого, інтуїтивного, творчого та теоретичного); розвиток комунікативних здібностей; формування вмінь приймати оптимальне рішення або пропонувати варіанти вирішення в складній ситуації (наприклад, за рахунок використання комп'ютерних ігор, орієнтованих на оптимізацію діяльності з прийняття рішення); розвиток умінь здійснювати експериментально-дослідницьку діяльність (наприклад, за рахунок реалізації можливостей комп'ютерного моделювання чи використання устаткування, що сполучається з ЕОМ); формування інформаційної культури, умінь здійснювати обробку інформації (наприклад, за рахунок використання інтегрованих користувальницьких пакетів, різних графічних редакторів) тощо.

Незважаючи на важливість впровадження інформаційних технологій, не зменшуються вимоги до фахового рівня викладача, який і надалі буде відігравати ключову роль в освітньому процесі.

Найвищий рівень викладання може бути забезпечено за умови вмілого поєднання традиційних і новітніх методів викладання.

Теплюк І.А., викладач
кафедри іноземних мов факультету МЕІМ

РОЗВИТОК НАВИЧОК УСНОГО ПОСЛІДОВНОГО ПЕРЕКЛАДУ ЯК МЕТОД ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІСТІВ

Володіння навичками усного послідовного перекладу є однією з складових методу формування іншомовної компетентності майбутніх фахівців. Переклад — це такий вид діяльності, за допомогою якого долаються мовні, мовленнєві і культурні бар'єри, забезпечуючи таким чином можливість спілкування між представниками різних культур. Розширення міжнародних зв'язків у світі і в першу чергу в економічній галузі привернули увагу фахівців до усного перекладу як до засобу міжкультурної комунікації.

Сьогодні майбутній фахівець-економіст з глибокими знаннями іноземної мови широко затребуваний, а його діяльність розглядається в аспекті міжкультурної комунікації. Він є експертом у двох мовах і культурах, якому потрібні не тільки лінгвістичні і перекладацькі знання, навички та уміння, але й широка ерудиція в політиці, економіці, мистецтві та інших галузях. Такі фахівці здатні спілкуватися іноземною мовою, вести переговори іноземною мовою в рамках спеціалізації фірми/організації, де вони працюють, вести ділову переписку, розширяти свій світогляд професійного робітника і підвищувати кваліфікацію завдяки здібностям розуміти і переймати економічний досвід зарубіжних країн.

Програма з іноземної мови за професійним спрямуванням на факультеті Міжнародної економіки і менеджменту КНЕУ розрахована на те, що студенти володіють граматичним матеріалом в об'ємі загальноосвітньої середньої школи. Також велика кількість годин з іноземної мови дає можливість студентам-економістам багато читати матеріали з спеціальної літератури іноземною мовою (в нашому випадку — англійською), аналізувати і синтезувати прочитаний матеріал і демонструвати його на заняттях і конференціях у вигляді докладів, статей, презентацій тощо. Усний і письмовий переклад у процесі підготовки таких робіт є невід'ємною частиною самостійної роботи студента, яка, в свою чергу, веде до розвитку досвіду студента при перекладі передавати рідною мовою економічні реалії, а також розуміти загальний зміст теми.

При письмовому і усному перекладі, студенти стикаються з проблемою суттєвих відмінностей в англійській і українській термінології, які обумовлені національно-культурними факторами. Такі відмінності можуть виражатися у різній трактовці термінів, які визначають однакові, на перший погляд, поняття; в розбіжності термінів по об'єму значення; в різному рівні розробленості тієї чи тієї галузі економічної науки; в наявності термінів, схожих за звучанням або написанням, але абсолютно різних в аспекті змісту і існуванню економічних реалій. Майбутній фахівець має знати такі національно-культурні особливості і уміти адекватно відтворювати їх у перекладі. Незнання такої специфіки може привести до погіршеності/помилки у перекладі, що перешкоджає досягненню повного взаєморозуміння між сторонами і має серйозні наслідки.

Така ситуація наводить на думку про необхідність розвитку у студентів лінгвокраїнознавчої компетенції в економічній галузі. Реалізація такої компетенції буде сприяти підвищенню адекватності перекладу економічних текстів, усних доповідей, тощо в аспекті їх національно-культурної специфіки, уникненню можливих ситуацій непорозуміння між комунікантами, які належать до різних культур.

Для здійснення адекватного перекладу необхідно володіти спеціальними способами і засобами, які визначають метод перекладу. Спосіб перекладу — це система операцій, спрямованих на досягнення конкретної мети перекладацької діяльності. В теорії перекладу описані два способи перекладу як об'єктивно існуючих закономірностей переходу від однієї мови до іншої, а саме: знаковий спосіб перекладу і змістовний спосіб перекладу.

Знаковий спосіб перекладу здійснюється на формально-знаковому рівні. Буквальний переклад слова, словосполучення або речення у певному контексті дозволяє зберегти адекватність матеріалу, що перекладали. Такий спосіб перекладу використовується, коли мовні одиниці в обох мовах частково або повністю співпадають: по основному значенню, по контексту, по типовим мовленнєвим ситуаціям, які вони визначають. Такий спосіб не потребує великих зусиль, якщо фахівець добре володіє лексичним складом мови і реаліями тексту. Він є вербальною реакцією перекладача на знак, який має свій аналог в іншій мові.